

Toni

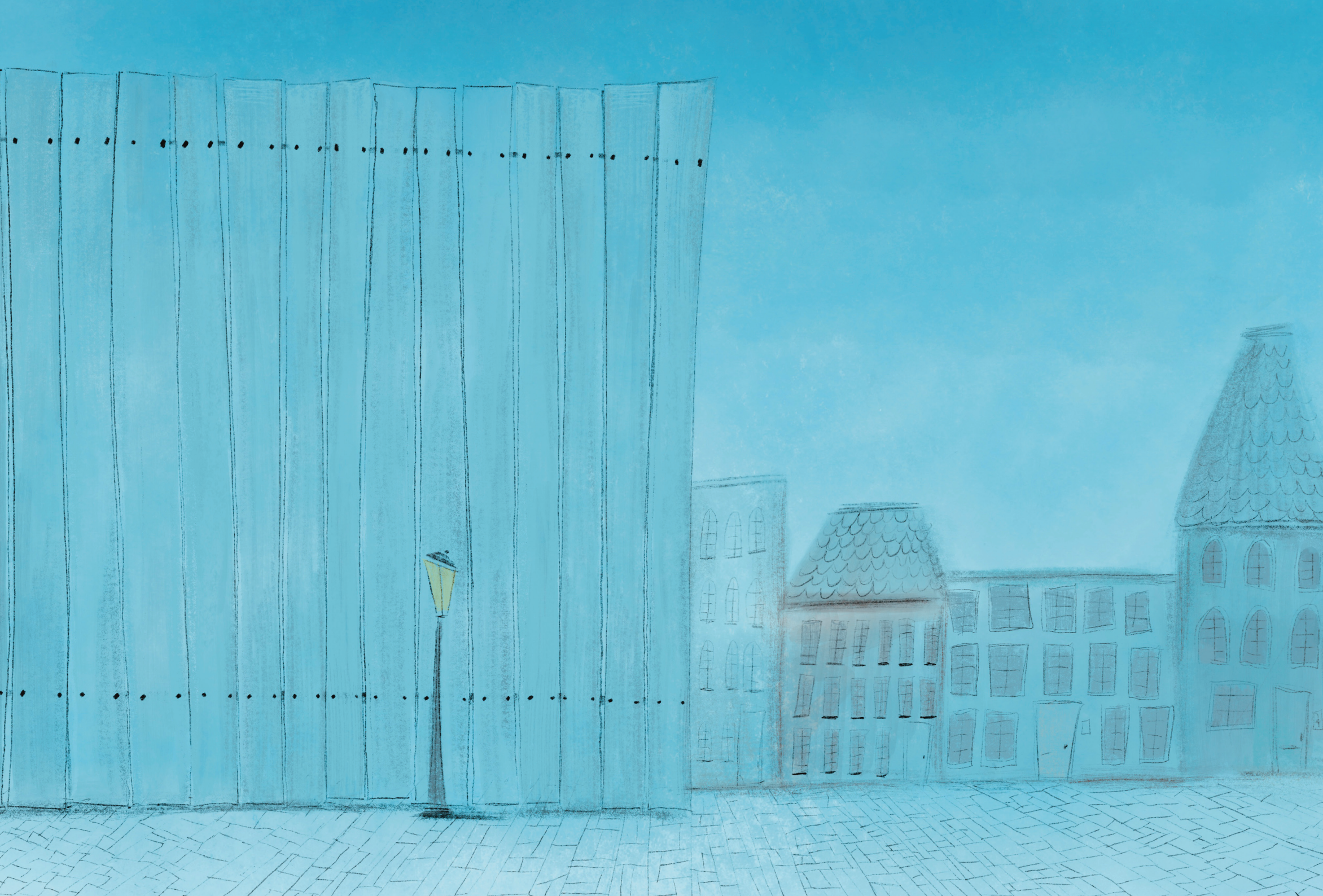
en de geheime schutting

Lisa Maschhaupt

Met illustraties van

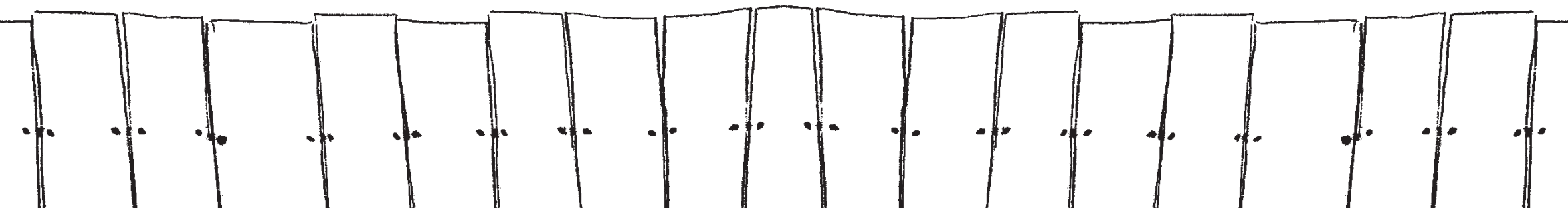
Nedda Nagel

TONI

EN DE GEHEIME
SCHUTTING

Lees ook van Lisa Maschhaupt:

Donnie
Donnie op de kermis
Donnie wil de hoofdrol
Donnie en de tijdmachine

Toni

en de geheime schutting

Lisa Maschhaupt

Met illustraties van

Nedda Nagel

moon

© Lisa Maschhaupt, 2026
© Moon, Amsterdam, 2026
© Illustraties: Nedda Nagel, 2026
© Omslagbeeld: Nedda Nagel
Ontwerp omslag & binnenwerk: studio Pieter Jan Boterhoek

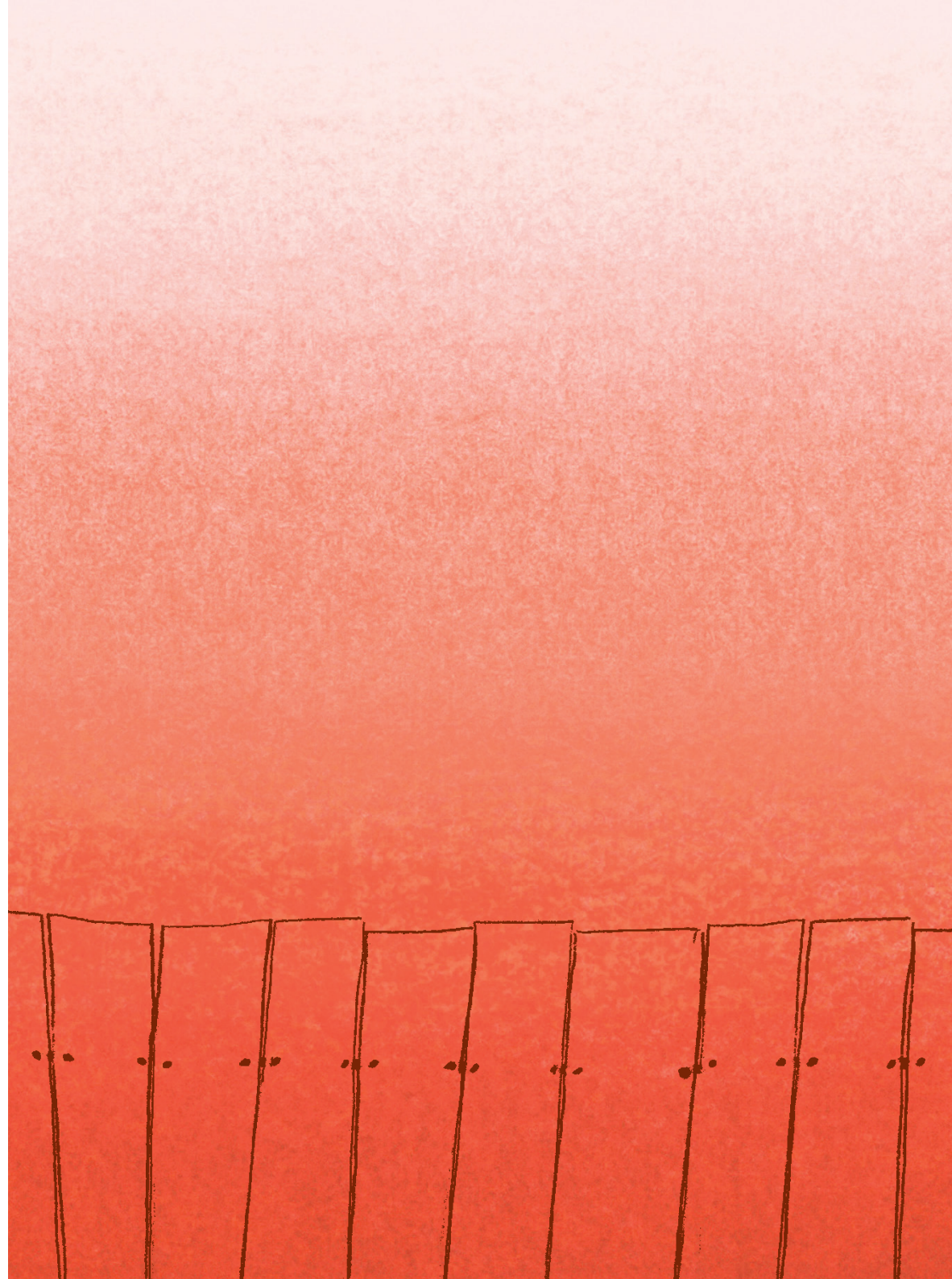
ISBN 978 90 488 7073 8
ISBN 978 90 488 7074 5 (e-book)
NUR 282

www.uitgeverijmoon.nl
www.overamstel.com
www.lisamaschhaupt.com

OVERAMSTEL
uitgevers

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining zijn uitdrukkelijk niet toegestaan, ook niet van fragmenten.

Moon is een imprint van Overamstel Uitgevers bv

TJEN'S

&
TONI

BARBIERIE

SNELLE PATA'S

Grote
Kerk

餐厅

werkplaats
Alma

Visboer
Tol

PLEIN

De Rooie Dijk

KLAAR
IS
KEES

SCHUTTING

Trimmen
met
Timothy

Tante Nel

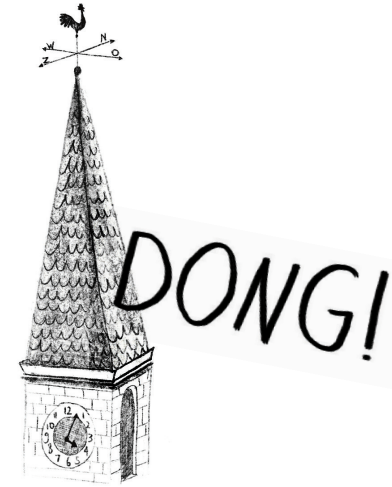
Bakkerij
Kadet

De Boekenworm

CHAFIK'S
GROENTE
& FRUIT

1

De geheime schutting

Op woensdagmiddag kijkt Toni ongeduldig naar het plein. Daar staat de Oude Kerk met haar grote gouden klok. Toni staart naar de wijzers en wacht tot de grote precies bovenaan staat.

DONG! De klok slaat eindelijk één uur.

Toni rent naar beneden en loopt door het restaurant van meneer Tjen de keuken in. Meneer Tjen heeft zoals altijd een heel rood hoofd van het harde werken. Zijn koksmuts staat scheef en zijn witte schort zit onder de vlekken.

‘Je lunch staat op het aanrecht,’ zegt meneer Tjen zonder op te kijken. ‘En nu wegwezen, er komt zo een groep van wel vijftig mensen eten en ik ben nog lang niet klaar!’

‘Dank u wel, meneer Tjen!’ roept Toni over het geluid van de radio. Meneer Tjen luistert altijd naar heel harde vioolmuziek tijdens het koken. Toni vindt het mooie muziek, maar begrijpt niet waar de liedjes over gaan. Ze pakt het papieren zakje van het aanrecht en laat meneer Tjen met rust.

Op woensdagmiddag, als haar vaders nog aan het werk zijn, mag Toni sinds kort alleen thuisblijven. Ze kent iedereen op de dijk, dus echt alleen is ze nooit. De meeste mensen werkten en woonden al op de dijk voordat Toni geboren was. Ze zeggen dat je er nooit meer weggaat als je er eenmaal zit en Toni hoopt dat zij hier ook voor altijd kan blijven.

Op woensdag na school krijgt Toni altijd lunch van meneer Tjen. Dat vindt Toni helemaal niet erg, want niemand kan lekkerder koken dan hij. Toni is geboren boven het restaurant van meneer Tjen. Daarom is hij ook haar familie. Hij is als een oom die veel moppert, maar dan vooral tegen de pannen en niet op haar. Toni gaat voor het restaurant op de stoep zitten. Het is een komen en gaan van mensen op de Rooie Dijk. Restaurants die verse

groenten binnenkrijgen, koeriers die pakketten rondbrengen en toeristen die foto's maken. Toni vindt het er heerlijk. Het kan haar niet druk genoeg zijn.

Toni maakt het lunchzakje van meneer Tjen open. Wat zal er vandaag voor lekkers in zitten? Misschien een bakje noedels of rijst?

Jippie! Het is een bapao! Het zoetige wittebrood met de warme vleesvulling is Toni's aller-aller-lievelings. Het broodje is nog heet; er komt een beetje stoom vanaf.

Net wanneer Toni een stukje van het broodje scheurt, komt Jack aangelopen. Hij loopt met zijn neus in de lucht en snuffelt de geur overdreven op.

'Ik heb nog geen hap genomen!' zegt Toni lachend tegen Jack. De kat van de Rooie Dijk duikt altijd op wanneer je iets lekkers eet. Soms is hij aardig en soms is hij zo vals als een, tja... kat.

'Ik heb al twee dagen niks gegeten,' zegt Jack. Hij kijkt zielig en legt zijn rode kop op zijn gevlekte pootjes. Het lichaam van Jack is wit en soms grijs, als hij te diep in een van de afvalcontainers is gedoken na sluitingstijd van de restaurants. Maar Jack heeft een rode kop, net als meneer Tjen. Alleen komt het bij meneer Tjen door het harde werken en werkt Jack nooit.

'Dat geloof ik niet,' zegt Toni. 'Je ruikt naar vis.'

'Mevrouw Tol heeft me met de bezem weggejaagd voordat ik iets kon pakken,' zegt Jack. Mevrouw Tol van de viswinkel op het plein is niet dol op Jack en hij niet op haar. Zij beschuldigt hem van diefstal en Jack beschuldigt haar van mishandeling. Toni denkt dat ze allebei een beetje gelijk hebben.

'Vooruit dan maar,' zegt ze en ze geeft Jack een stukje brood en aait zijn rommelige vacht.

'Heb je het al gezien?' Jack beweegt zijn hoofd richting het plein.

'Wat moet ik zien?' vraagt Toni.

'Er staat een gigantische schutting op het plein.'

'Waarom?'

'Ik hoorde dat de grootste supermarkt van Nederland daar wordt gebouwd, maar iedereen zegt wat anders,' zegt Jack nadat hij het stukje brood heeft verslonden.

'Maar we hebben toch genoeg winkels hier,' zegt Toni.

Jack rekt zich uit en negeert haar. Zijn bil zit precies bij het broodje van Toni. Ze duwt hem aan de kant. Ze vindt Jack lief, maar hoeft niet zijn billen tegen haar broodje. Beledigd kijkt hij haar aan, draait zich om en loopt in de richting van de viswinkel van mevrouw Tol. Toni blijft nieuwsgierig achter. Zou het waar zijn van die supermarkt?

Toni loopt via het restaurant weer de keuken van meneer Tjen binnen. Misschien heeft hij iets gehoord.

Meneer Tjen maakt een hoop kabaal. Zoveel, dat Toni bijna de muziek uit de radio niet meer hoort. Wanneer meneer Tjen Toni ziet, stopt hij met roeren.

'Wat is er, Toni?' schreeuwt hij over de muziek heen.

'Weet u wat er op het plein achter de schutting wordt gebouwd?'

'Ik weet van niks,' zegt meneer Tjen. 'Maar niemand vertelt mij

wat. En nu snel mijn keuken uit, voordat er een pan hete noedels op je valt! Hoe moet ik dat aan die vaders van je uitleggen?’ Toni snelt de keuken uit en loopt weer naar buiten. Aan wie zou ze het nog meer kunnen vragen? Toni denkt diep na. Ah natuurlijk, tante Nel! Die weet altijd alles. Snel rent Toni de Rooie Dijk af. Het café van tante Nel is het oudste café van heel de stad. Dat

staat op de gevel in gekrulde letters. Haar ouders, grootouders, overgrootouders, over-overgrootouders stonden ook al achter de bar. Toni denkt niet dat er veel is veranderd sinds het café ooit openging. Alles ziet er oud uit. Ook tante Nel zelf.

‘Dag lief kind,’ zegt tante Nel wanneer ze Toni ziet. Tante Nel is niet heel lang, maar wel heel breed. Ze komt achter de bar vandaan om Toni in haar grote boezem te drukken. Toni kan bijna niet

ademhalen en is blij als ze haar weer loslaat.

‘Wat gezellig dat je er bent. Hoe is het aan de andere kant van de dijk?’ Tante Nel duikt weer achter de bar en schenkt een glas melk voor Toni in.

‘Drink op, kind, daar ga je van groeien,’ zegt Nel wanneer ze het glas op de bar zet.

Toni klimt op de kruk en neemt een slok. Ze vindt melk naar boerderij smaken, maar wil niet onbeleefd zijn tegen tante Nel. ‘Weet u wat er op het plein wordt gebouwd?’ vraagt Toni terwijl ze met haar mouw haar melksnor afveegt.

‘Ik hoorde een mega kledingwinkel van een bekende keten, ik ben even vergeten welke, maar iedereen zegt wat anders.’ Tante Nel leunt voorover en legt haar borsten op de bar. ‘Weet jij iets?’ fluistert ze.

Een grote kledingwinkel op het plein, daar kan Toni zich niets bij voorstellen.

‘Ik weet het ook niet, maar ik ga op onderzoek uit,’ zegt Toni.

‘Hm, een geheimzinnig project. Dat is geen goed teken,’ zegt Nel. Wanneer Nel weer rechtop gaat staan is haar blouse helemaal nat geworden. Ze droogt de bar snel af met een theedoek.

Toni mag haar graag. Er gaan verhalen over tante Nel dat ze zo woedend kan worden dat er wolkjes stoom uit haar neusgaten komen. Toni heeft dat nog nooit meegemaakt, maar ze is heel benieuwd hoe dat eruitziet. Meestal komen de wolkjes ’s avonds en dan ligt Toni allang te slapen.

Toni drinkt haar glas leeg, bedankt tante Nel en springt van de hoge kruk.

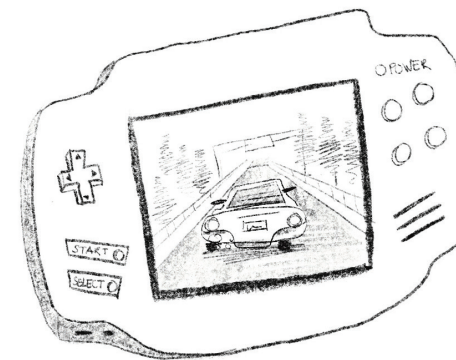
‘Tot de volgende keer,’ zegt Toni en ze loopt naar buiten.

‘Doe de groeten aan je vaders!’ roept tante Nel haar na.

Toni heeft zin om haar vaders te zien. Ze kijkt in de verte naar de klok op het plein en ziet dat ze nog even geduld moet hebben. Nog twee streepjes te gaan.

2

Het stinkt bij De Boekenwurm

Toni zegt 'hoi' tegen de coole jongens van de schoenenwinkel en loopt vlug door. Van hen wordt ze altijd een beetje verlegen. Ze komt langs de meneer met de trommel en wordt bijna omvergelopen door een groepje toeristen. Toni ziet dat ze allemaal naar boven kijken naar de grote muurschildering op de zijkant van de boekwinkel. Een

SNELLE PATTAS

reusachtige worm met een bril die een boek leest. De Boekenwurm vindt Toni de mooiste winkel van de hele dijk. Door de wit-rode luifels kun je de winkel al vanaf een afstand zien. Elke ochtend laat Boeks de luifels zakken met een touw. 'Ha Toni,' zegt Boeks als hij haar ziet. Hij zit op het houten bankje voor de winkel. Hij heeft ontelbaar veel lange vlechten. Gordon, de grootste hond die Toni ooit heeft gezien, ligt naast hem. Gordon heeft ook heel veel haar en is heel lief.